

- neexistence podmínek pro solidární odpovědnost Schindler Holding Ltd;
- porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 protože byly překročeny maximální výše pokut.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1).
- (²) Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESÚO (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3).
- (³) Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

a jeho zveřejnění ve lhůtě stanovené směrnicí. Žalobkyně mimoto tvrdí, že Komise tím, že nepředala Vědeckému výboru návrh opatření, které je třeba přijmout, porušila svoji povinnost zajistit přijetí tohoto rozhodnutí, ačkoliv všechny požadavky stanovené směrnicí ve vztahu k žadateli a k ostatním účastníkům byly splněny v souladu se směrnicí.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise měla přijmout stanovisko podle článku 232 ES, ale neučinila tak. Podle žalobkyně to mělo nepříznivé následky na její právní situaci.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. 2001 L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77).

Žaloba podaná dne 2. května 2007 – Pioneer Hi-Bred International Inc. v. Komise

(Věc T-139/07)

(2007/C 155/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, USA)
(zástupce: J. Temple Lang, Solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Komise nerespektovala článek 18 směrnice 2001/18/ES o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí tím, že nepředala Vědeckému výboru návrh opatření přijímaných podle čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, v souladu s článkem 232 ES, že Komise v rozporu s článkem 18 směrnice 2001/18/ES o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí (¹) nezajistila přijetí rozhodnutí týkajícího se oznámení žadatele pro uvedení geneticky modifikované kukuřice odolné vůči hmyzu 1507 na trh.

Žalobkyně uplatňuje, že podle postupu stanoveného směrnicí musí Komise zajistit přijetí rozhodnutí týkajícího se oznámení

Žaloba podaná dne 26. dubna 2007 – Chi Mei Optoelectronics Europe a Chi Mei Optoelectronics UK v. Komise

(Věc T-140/07)

(2007/C 155/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Nizozemsko) a Chi Mei Optoelectronics UK (zástupci: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím své žaloby se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí Komise K(2007)546 ze dne 15. února 2007, na jehož základě Komise nutí žalobkyně podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady č. 1/2003 (¹), aby poskytly konkrétní informace a dokumenty týkající se jednání, která jsou předmětem šetření ve věci COMP/F/39309 – Potah tekutých krystalů transistorů tenkým filmem.

Žalobkyně uplatňují, že napadené rozhodnutí je protiprávní, jelikož Komise nemá vyšetřovací a donucovací pravomoc, aby nutila dceřiné společnosti v EU předložit dokumenty a poskytnout informace, které uchovávají a kterými disponují pouze právní entity, jež se nacházejí mimo rozsah příslušnosti Komise. Je tedy uplatňováno, že se Komise dopustila právního omylu, když zaslala formální žádost o informace žalobkyním, čímž je nutila, aby poskytly dokumenty a informace, kterými disponuje a které drží pouze jejich mateřská společnost, jež se nachází mimo území EU.

Konkrétně žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 18 odst. 1 a 3 nařízení Rady č. 1/2003, jelikož přehlíží teorii o vlastnictví dokumentů a dispozici s nimi a tedy přehlíží vnitřní omezení působnosti uvedených ustanovení. Navíc žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje obecné zásady mezinárodního práva, totiž zásadu teritoriality, zásadu svrchovanosti, zásadu nevměšování a zásadu rovnosti států tím, že údajně prosazuje donucovací pravomoc ve vztahu ke společnostem, jež se nachází mimo EU.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř.věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 7. května 2007 – ThyssenKrupp Liften Ascenseurs v. Komise

(Věc T-144/07)

(2007/C 155/55)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Brusel, Belgie) (zástupci: V. Turner a D. Mes, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podpůrně snížit výši pokuty, která byla solidárně uložena žalobkyni;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2007) 512 konečné (ve věci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators). Navrhuje zrušení rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká a snížení pokuty, která jí byla uložena.

Na podporu své žaloby žalobkyně zaprvé uplatňuje, že Komise nebyla oprávněna použít článek 81 ES, protože protiprávní jednání nemělo žádný podstatný dopad na mezistátní obchod v Evropské unii.

Podpůrně žalobkyně uplatňuje, že Komise není nejvhodnějším orgánem pro hospodářskou soutěž za účelem použití článku 81 ES ve smyslu Sdělení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž (¹). Komise tím, že přesto zahájila řízení, porušila legitimní očekávání, které žalobkyně mohla vyvozovat z použití tohoto oznámení.

Zatřetí Komise zahájením řízení a stanovením pokuty porušila zásadu *ne bis in idem*, zásadu právní jistoty, zásadu ochrany legitimního očekávání a zásadu řádné správy, protože belgický orgán pro ochranu hospodářské soutěže žalobkyni prominul pokuty v souvislosti s účastí na protiprávním jednání, které je předmětem napadeného rozhodnutí.

Komise krom toho neprávem konstatovala, že žalobkyně, ThyssenKrupp Elevators AG a ThyssenKrupp AG solidárně odpovídali za protiprávní jednání, kterého se dopustila žalobkyně.

Žalobkyně kromě toho uplatňuje, že Komise stanovením uložené pokuty porušila článek 23 nařízení č. 1/2003 (²), pokyny Komise o metodě stanovování pokut (³), zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality. Komise dále nedodržela maximální výše pokut podle článku 23.

Rovněž stanovením toho, v jaké výši má být na základě spolupráce v rámci oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut (oznámení o shovívavosti) (⁴) snížena výše pokuty, která by jinak byla žalobkyni uložena, se Komise dopustila porušení tohoto oznámení a zásady rovného zacházení.

Konečně stanovením toho, v jaké výši má být na základě spolupráce mimo rámec oznámení o shovívavosti snížena pokuta, která by jinak byla žalobkyni udělena, se Komise dopustila porušení zásady rovného zacházení, zásady proporcionality, zásady ochrany legitimního očekávání a zásady řádné správy.

(¹) Úř. věst. 2004, C 101, s. 43.

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1).

(³) Oznámení Komise – Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle s čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESÚO (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3).

(⁴) Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).